

регулювання. В системному механізмі наявна складова «рівні кваліфікації», що обумовлює саморегуляцію особистості у професійній діяльності відповідно до вимог, які дають регламентацію рівня виклику кожному рівню кваліфікації.

На нашу думку, цей підхід є найбільш комплексним і охоплює велику частину питань розвитку особистісної саморегуляції студентів-психологів та їх подальшої безконфліктної взаємодії в процесі професійної діяльності.

БРИК О.М. (НаУКМА)

ВИРШЕННЯ СОЦІАЛЬНО- ПСИХОЛОГІЧНИХ КОНФЛІКТІВ В УПРАВЛІНСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЛІДЕРІВ MLM

Значні суспільні, політичні та економічні зміни, які є найвизначнішою ознакою нашого часу, задають і відповідні тенденції в розвитку організаційної і соціально-психологічної структури трудової взаємодії і часто несуть з собою збільшення вірогідності соціально-психологічних конфліктів, характерних для кризових часів. Відтак питання їх ефективного вирішення набуває значної ваги. І особливо це актуально для компаній MLM, які хоча і є комерційними фірмами, що працюють з товарами, інформацією, послугами тощо, та все ж основний напрямок їх роботи – це робота з людьми - дистриб'юторами, яких налічуються тисячі і від яких, власне, і залежить торговий оборот фірми і її прибуток. Ефективність же роботи широкого дистриб'юторського загалу залежить перш за все від мережевих лідерів різних рівнів, які, власне, і є тими, хто безпосередньо керує дистриб'юторськими групами і відповідно, саме вони в першу чергу і мають вирішувати або елімінувати виникаючі конфлікти. Виходячи з сказаного, видається цікавим і необхідним проведення пілотного дослідження щодо особливостей розуміння та вирішення соціально-психологічних конфліктів в управлінській діяльності лідерів MLM на даний час.

Для пілотного дослідження в якості об'єкта нами були обрані 3 MLM-компанії (вітчизняна та дві закордонні), що мають широке представництво на теренах нашої країни. Для виконання задач дослідження нами були обрані методи вільного інтерв'ю з лідерами MLM та дистриб'юторами, включене спостереження та аналіз роботи лідерів з дистриб'юторами через соціальні мережі. Підсумовуючи результати проведеного пілотного дослідження, можна зауважити, що отримані дані дають підстави стверджувати, що частота виникнення та різноманітність проявів соціально-психологічних конфліктів в управлінській діяльності лідерів MLM істотно зросли в порівнянні з докризовими часами. Що, вірогідно, пов'язано, з одного боку, з певною економічною та соціальною невизначеністю новітніх часів, втім характерною для всіх періодів активного суспільного розвитку, а відтак вимогою впровадження лідерами методів дієвого впливу та ефективної роботи з власними дистриб'юторами, а з іншого боку – також із збільшенням відповідальності, що лягає на плечі мережевого лідера через бажання компанії втримати відповідний економічний рівень та не втратити позицій в конкурентній ринковій боротьбі. Все це часто сприяє авторитаризації стилю управлінської діяльності мережевих лідерів із притаманним їй стереотипним підходом до розуміння та вирішення соціально-психологічних конфліктів, що виникають, як до нерегламентованої, «неправильної» ситуації, відповідальність за яку лежить виключно на дистриб'юторських кадрах, і, власне, виникненню і поширенню

самих конфліктів. Разом з тим, можна відзначити, що попри досить значну увагу, яку MLM компанії завжди надавали професійній, в тому числі і управлінській та психологічній підготовці мережевих лідерів та роботі з ними, останні часто визнають, що не завжди готові до тих конфліктних ситуацій, що виникають, хоча розуміють і природність, і неунікненність їх виникнення. Відтак, демонструють щодо них згаданий стереотипний підхід, який не завжди сприяє покращенню робочої ситуації – хоча б щодо втримання на відповідному рівні активності та вмотивованості дистрибуторських кадрів. Але час вимагає від лідера все ж більшої управлінської і психологічної компетентності, яка збільшить можливість застосування індивідуального підходу в кожному конкретному випадку, та, відповідно, сприятиме підвищенню ефективності управлінської діяльності самого мережевого лідера. Відтак неможливо переоцінити важливість соціально-психологічної допомоги, яка має надаватись лідерам MLM через просвітницьку, консультативну, діагностичну, корекційну та інші форми роботи, та сприятиме вирішенню проблеми оптимізації стилю управлінської діяльності мережевих лідерів компаній MLM в напрямку його загальної демократизації та гуманізації.

ГІРНИК А.М. (НаУКМА)

МУЖНІСТЬ ГРОМАДЯНИНА ЯК ЗАПОРУКА НАЙКРАЩОЇ ДОЛІ: ПЕРЕЧИТУЮЧИ ПЛАТОНА

Роль мужності як важливої чесноти впливає з загального погляду Платона на життя як постійної війни держави з державою і людини з людиною. Мир є зовнішньою і оманливою характеристикою, суттєвою характеристикою відносин є війна: “те, що більшість людей називає миром, є тільки ім’я, насправді ж від природи існує вічна непримиренна війна між всіма державами” (3, с.86). Ставкою у цій війні є свобода і власність громадян, “бо всі блага переможених дістаються переможцю” (3, с.86). Тому громадяни мають постійно займатися військовими вправами і “таким чином, вся держава, доки вона існує, весь час має потрібним чином готуватися до справжнього бою”(3, с.312). Платон вважає справедливим, що «бездіяльна і безтурботно зажирівша істота стає здобиччю іншої істоти, загартованої мужністю і працею” (3, с.287).

Але що ж таке мужність? Це питання в діалозі «Лахет» Сократ задає своїм співрозмовникам – відомим афінським полководцям, які пізніше загинуть на війні. Лахета вб’ють у 418 році до н.е. у битві біля Мантинеї. Нікій у 413 р. до н.е. під час невдалої військової експедиції на Сицилію потрапить в полон і буде страчений. Діалог написаний після смерті основних учасників діалогу (Сократ помер у 399 р. до н.е.). Спочатку на питання Сократа відповідає Лахет, який вважає мужнім того, «хто добровільно залишається в строю, щоб відбити ворогів, і не втікає» (4, с.236). Згодившись з цим твердженням, Сократ звертає увагу на те, що мужність проявляється і в кінному бою, «і серед морських небезпек, і в хворобах, в бідності, в державних справах» (4, с.237), і в боротьбі з пристрастями. Тоді Лахет пропонує визначити мужність як деяку «стійкість душі», а Нікій як «науку про те, чого варто і чого не варто побоюватися як на війні, так і у всіх інших справах» (4, с.241). В подальшій розмові виявляється, що у запропонованих визначеннях відсутня специфіка мужності як частини добродетності і співрозмовники зупиняють